

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MAAR VENT TOCH!

Klucht in drie bedrijven

door

Hilda Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2121

PERSONAGES

5 dames - 4 heren

VICTOR : Een oudere gentleman en playboy. Corpulente lichaamsbouw, bierbuikje. Klein snorretje (à la Clark Gable). Zeer sjiek en tip-top gekleed. Verzorgd kapsel.

BAVO : Jonge, knappe, slanke playboy. Verzorgd gekleed. Nonchalant gedrag.

BABETTE : Lief, attractief jong meisje. Verzorgd gekleed.

RACHEL : Barones de la Jarretelle. Oudere, rijke dame. Ongeveer zestig jaar. Zeer overvloedig behangen juwelen. Sjiek gekleed.

CATHARINA : Gravin. Oudere, rijke dame. Zware matrone. Vorstelijk gekleed. Kordaat.

JULES : De butler van Victor. Draagt butlers-uniform. Gepompeerd haar. Stijve, rechte houding.

OLIVIA : Buurvrouw van Victor. Stokoud, klein, fijn (gemakkelijk op te heffen) hardhorig dametje in rolstoel.

ANTOINETTE : Travestiet. Jonge, slanke jongeman in elegante vrouwen-outfit. Vrouwelijke maniertjes. Zwارة make-up. Lange wimpers. Blonde pruik.

MINNIE: Dienstmeisje van Olivia. Jong meisje met dienstersuniform: zwart rokje, witte blouse, wit schortje.

TINA : Hond van Victor. Een grote hond (Deense dog, Duitse herder, Briard, o.d.)

DECOR

Het verhaal speelt zich af in de zomer in de tuin van een rijk herenhuis.

De achterwand stelt de achtergevel van een groot herenhuis voor. In 't midden van die gevel bevindt zich een dubbele deur met een portaalje. Voor het portaalje staat een breed-uitwaaierende trap van minimum vijf treden, met pijlers en leuning. In de gevel, aan weerszijden van de deur zijn grote, hoge ramen geplaatst. (De ramen hoeven niet open te kunnen.)

Onderaan, tegen de achtergevel, groeit een half-hoge haag, die via de zijkanten tot vooraan doorloopt. In de beide zijkanten van de haag is een doorgang die achter de coulissen leidt. Die doorgangen zijn arcades van bloeiende rozelaars. Via de rechter-arcade bereikt men ook een klein zijpaadje achter de haag, dat met een hoek doorloopt tot tegen de trap. Facultatief: smalle bloemperkjes voor de haag.

Achter de hagen, aan de zijkanten, staat een tuinmuur die her en der schilderachtig met planten begroeid is.

Helemaal vooraan links staat een verzorgd hondenhok voor een grotere hond. Via dat hondenhok moet men (kruipend) achter de coulissen geraken.

Achter het hondenhok bevindt zich een smeedijzeren tuinbank voor twee personen.

Vooraan rechts staat een ronde tuintafel (met één middenpoot) met twee tuinzeteltjes. Tussen de tuinzetels (hoeft niet zichtbaar te zijn) staat een stevig bijzettafeltje.

E E R S T E B E D R I J F

(Het eerste bedrijf speelt zich af op een zaterdagmiddag. Er klinkt dansmuziek op de achtergrond. Tegen de haag aan de rechterkant staat een dichtgeplooid parasol. Victor zit in een tuinzetel.)

JULES : *(Op via trap, met witte servet over de arm. Op de vingertoppen van zijn hand draagt hij een dienbord met een fles whisky en een glas.)* En, mijnheer Victor? Zal het een GESLAAGD tuinfeest worden?

VICTOR : Als ik alle gasten van het Palace-hotel uitnodig voor een tuinfeest, dan zou dat toch een GESLAAGD tuinfeest moeten worden, Jules. In het Palace-hotel logeren bijna uitsluitend gefortuneerde mensen.

JULES : *(Giet whisky in.)* Dan zal u er wel voor zorgen dat het een GESLAAGD tuinfeest wordt.

VICTOR : Ik weet het niet, Jules. Ik ben niet meer wat ik geweest ben. Kijk eens! *(Klopt op zijn bierbuikje.)* En dan heb ik nog een gaine aan!

JULES : Zelfs mét dat buikje zullen de dames u nog altijd onweerstaanbaar vinden, mijnheer Victor.

VICTOR : Nee,nee. De dames laten zich niet zo gemakkelijk meer verleiden als vroeger. Vroeger werd er meer belang gehecht aan charme en galanterie. Maar tegenwoordig, met al die "light"-produkten, moet een minnaar ook "light" zijn. *(Klopt op buik.)* En zoiets is niet "light", he Jules?

JULES : Ik ben er toch van overtuigd dat er dames zijn die u onweerstaanbaar vinden, mijnheer Victor.

VICTOR : Die zijn er, ja, die zijn er. Maar ge hebt toch ook gezien wat ik de laatste tijd mee naar huis breng... Niets dan antiquiteiten!

JULES : Maar wel waardevolle antiquiteiten.

VICTOR : Maar aan oude dames aftroggelen is geen plezier aan, Jules! Tien jaar geleden kon ik nog rijke filmsterren rond mijn vinger draaien, knappe dochters van industriëlen versieren, beeldschone baronessen en gravinnen verleiden... Toen lééfde ik voor mijn hobby! Dat ik hen voor een miljoentje kon oplichten was toen bijna bijzaak. Maar met die aftgetakelde moemoes van tegenwoordig heb ik 't gevoel dat ik naar "den travaux" ga.

JULES : Uw vorige tuinparty, aan de Costa Brava, was financieel gezien toch een groot succes.

VICTOR : Maar daar heb ik me serieus moeten voor uitsloven. Vijfentachtig jaar was dat mens. En verrimpeld! Als ik haar wilde kussen moest ik eerst tussen de rimpels haar mond gaan zoeken. Ik heb moeten dabben gelijk een hond om overal bij te kunnen. Zoiets moet ge voor uw plezier niet doen.

JULES : Maar ze heeft u toch drie miljoen gegeven.

VICTOR : Op dat punt zijn die gefortuneerde moemoes dan weer het gemakkelijkst. Voor liefdadige projekten zijn die rap warm gemaakt... maar voor de rest!... *(Drinkt whiskyglas leeg.)*

JULES : Nog een whisky, mijnheer Victor?

VICTOR : Nee, dank u, Jules. Ik hoor dat er ambiance is. Ik ga werken. Zorgt gij hier intussen voor de romantische rompslomp?

JULES : Zeker, mijnheer.

(Victor links af. Jules zet de parasol boven tafeltje open, schikt de twee tuinstoelen, kuist de tafel af. Hij plukt rozen en zet die in een vaasje op de tuintafel. Hij spuit met verstuiver rozegeur in de omgeving van de tuinmeubelen en zet de spuitbus in de struiken achter de tuinzetel. Jules af via trap. Olivia en Minnie op via rechter-arcade. Minnie duwt de rolstoel van Olivia.)

OLIVIA : Als gij zegt dat er bij de burens veel lawaai is, dan ga IK reclameren. Ik wil geen lawaai rond mijn oren.

MINNIE : *(Luid)* Maar mevrouw Olivia, ge hoort niet goed! Wat maakt het dan uit dat er naast uw deur een feestje gegeven wordt?

OLIVIA : Wat zegt ge?

MINNIE : *(Gaat voor Olivia staan, zodat ze kan liplezen. Luider:)* Gij hoort dat toch niet.

OLIVIA : Ik hoor dat zeker niet. Maar dat wil niks zeggen. Lawaai is lawaai. En daar protesteer ik tegen. Ik heb toch niets anders te doen.

MINNIE : En 't is geen lawaai. 't Is muziek.

OLIVIA : Nee, ik ben niet ziek.

MINNIE : 't Is muziek. *(Maakt gekke dansbewegingen.)*

OLIVIA : En zot ben ik ook nog niet. Ik weet heel goed wat ik doe. Tegen lawaai moet gereclameerd worden. Of, ze hadden me moeten uitnodigen. Dan had ik niks gezegd.

MINNIE : *(Mompelt:)* Wat zoudt gij op een feestje kunnen gaan doen. Ge valt om de twintig minuten in slaap. *(Achter rolstoel:)* Als ik mocht gaan *(doet enkele disco-stapjes mee.)* IK zou wel weten wat doen!

JULES : *(Op via trap. Draagt een plateau met een fles champagne en twee glazen.)* Het feest is aan die kant, dames. Dit is het privé tuintje van mijnheer Victor. *(Gaat dan de glazen en de champagne of de tuintafel schikken.)*

OLIVIA : Brabbelt die tegen zijn eigen of zegt die iets tegen mij?

MINNIE : Tegen u.

OLIVIA : En wat zegt hij?

MINNIE : Dat we mee mogen gaan feesten. *(Duwt Olivia snel en enthousiast naar de linker-arcade. Terwijl:)*

OLIVIA : Wablieft?

(Minnie en Olivia af via linkerkant. Jules schikt de tuintafel en dan af via trap. Victor dansend met trippelende Rachel op via linkerkant. Victor legt veel bravoure in de dans. Rachel trapt driemaal op Victors tenen en zegt "Pardon". Na de derde keer zucht Victor, hij heft Rachel van de vloer op en danst met een fladderende Rachel in zijn armen de dans ten einde. Daarna zet hij haar in de tuinzetel.)

RACHEL : In uw armen had ik de indruk dat ik zweefde, Victor.

VICTOR : Mijn lieve Rachel, ik meende ook dat ik zweefde. Ge danst verrukkelijk. *(Giet champagne in. Romantisch:)* Wij waren één ritme. Als een ritssluiting (=tiret) vloeiden onze bewegingen ineen. Nog nooit danste ik zo soepel en tegelijkertijd zo grandioos. *(Zucht.)* Ach, was alles in het leven maar zo.

RACHEL : Ik kan slecht geloven dat gij niet tevreden zijt over het leven, Victor. *(Kijkt rond. Snuift in de lucht.)* Gij zit hier op rozen.

VICTOR : Mijn huis en mijn tuin zijn inderdaad fantastisch, Rachel. Ik zou alle redenen moeten hebben om gelukkig te zijn... Maar mijn hart is te groot.

RACHEL : Oh! Maar dat is een serieuze operatie. Mijn eerste man zaliger, Baron de Zevezo de Décadans, is daar ook aan geopereerd en er in gebleven. Maar ge moet niet bang zijn. Het schijnt dat ge er niets van voelt.

VICTOR : Nee,nee, Rachel. Mijn hart is te groot omdat ik te gevoelig ben.

RACHEL : Mijn tweede man zaliger, baron de Snorreken, was ook overgevoelig. Die kon nergens tegen! Hij had hooikoorts, hij was allergisch aan stof, allergisch aan katten, allergisch aan alcohol.... Weet ge dat hij zelfs allergisch was aan mij! 't Schijnt dat ik klieren heb die een geur verspreiden waar sommige allergische mannen van kapot gaan.

(Victor neemt stiekem de spuitbus die achter zijn tuinzetel staat en spuit een paar keer in de richting van Rachel. Terwijl:)

RACHEL : Toen dat ontdekt was, zou het natuurlijk beter geweest zijn dat mijn tweede baron en ik apart geleefd hadden. Ieder zijn eigen living. Ieder zijn eigen meiden en knechten. En ieder zijn eigen bed. Maar dat wou ik niet. Ik mag dan wel klieren hebben als die van een muskusrat, maar als puntje bij paaltje komt - als ge begrijpt wat ik bedoel - kan er maar één bed zijn.

VICTOR : Maar Rachel toch! Twee echtgenotes moeten afgeven... En ik die dacht dat MIJN levensweg bezaaid was met problemen.

RACHEL : Twee?... Hadden al mijn baronnen blijven leven speelden ze nu tegen de Rode Duivels. Met elf baronnen ben ik getrouwd geweest.

VICTOR : Laten we het leven positief bekijken, Rachel. Elf overleden echtgenoten hebben veel pijn en smart nagelaten, maar toch ook royale erfenissen, veronderstel ik?

RACHEL : Dat wel. Miljoenen. Maar geen kinderen. Al zou ik dolgraag kinderen gehad hebben. Maar het zal wel iets te maken hebben met mijn muskusgeurklieren, veronderstel ik. Vooraleer we getrouwd waren, waren mijn mannen stuk voor stuk atletische, actieve volbloeden... Maar na een week... *(Zet haar hand rechtop en klapt die dan neer.)*... Slappe vodden.

VICTOR : 't Is niet waar!

RACHEL : Sedert mijn elfde echtgenoot, baron du Jarretelle, gestorven is heb ik gezworen dat ik een kloosterlingenleven zou gaan leiden. Geen enkele man zou me nog kunnen verleiden. Maar hier, in deze romantische omgeving... alleen, met u... Victor, weet ge dat ik snak naar...

VICTOR : *(Springt recht.)*... naar een stevige whisky. Maar natuurlijk, Rachel. Kom. Er staan elf soorten in de tuinbar.

(Victor neemt Rachels hand, snokt haar recht en sleurt haar mee. Rachel en Victor af via de linkerkant. Tegelijkertijd Jules op via trap met schotelkje pralines.)

JULES : Met siroop vangt men vliegen, met pralines dames die men kan bedriegen, zegt mijnheer Victor altijd. *(Zet schotelkje op tuintafel.)* Voilà. *(Bekijkt half-lege champagneglazen.)* Mijnheer Victor heeft het eerste bedrijf al gespeeld, zie ik. *(Bestudeert de glazen in de lichtinval.)* Mm! Veel lipstick. *(Zet glas neer.)* 't Is dus geen die de natuur een HANDJE moet helpen, maar één die de natuur geweld moet aandoen... Minstens vijftig jaar, dus. Arme mijnheer Victor. En hij hoopte vandaag nog zo op een groen blaadje. *(Steekt praline in de mond. Neemt nog een praline en gaat naar hondehok.)* Ook een pralinetje Tina?

(Hond komt uit hok en eet praline op. Wordt daarna van achter de coulissen terug in hok gelokt.)

VICTOR : *(Gehaast op. Gaat naar tuintafel.)* Ik geef het op, Jules. Ik geef het op.

JULES : Nu al? En die mevrouw van daarjuist dan? Was ze niet geïnteresseerd in uw liefdadige projecten?

VICTOR : *(Neemt spuitbus en bespuit zichzelf.)* Die mevrouw van daarjuist is geen mevrouw. Dat is een muskusrat.

JULES : Een muskusrat?

VICTOR : Een oude muskusrat met honderd miljoen, van elf dode ex-baronnen, maar met twee klierzakjes waar ge *(Houdt hand omhoog en klapt dan hand naar beneden.)* ... slappe vodden van krijgt.

JULES : 't Is niet waar!

VICTOR : *(Gaat op tuinbank zitten.)* Ik moet mijn job opgeven, Jules. Met mijn ouderdom en mijn figuur gaat het niet meer.

JULES : Maar mijnheer Victor. Als gij uw job opgeeft, waarvan gaan wij dan leven? Ge weet, wij leven allebei op tamelijk grote voet.

VICTOR : Ik heb verschillende miljoenen in Zwitserland uitstaan. Ik kan voort. En aan u geef ik een gouden handdruk. En dan gaan we samen rentenieren. Dat is al wat we nog kunnen doen.

JULES : Rentenieren? Maar mijnheer Victor, beseft gij wel wat dat is? *(Gaat naast Victor zitten.)* Dat is 's morgens opstaan omdat ge te lui zijt om nog te blijven liggen. Dat is op de hoek van de straat een gazetteke gaan kopen, omdat ge toch niets anders te doen hebt. En in dat gazetteke leest ge alle gebeurtenissen omdat er in UW leven toch niets gebeurt. En in de namiddag gaat ge op een tuinbank zitten hopen dat er iets zou gebeuren. En 's avonds gaat ge van arm zinnen slapen, omdat er uiteindelijk toch niets gebeurd is. Zo'n leven zoudt gij willen leiden, mijnheer Victor? Gij, de grootmeester in het verleiden en aftroggelen? Gij, de moderne Pallieter, die gedreven wordt door spanning en avontuur?

VICTOR : Ge hebt gelijk, Jules... Ik zou er aan ten onder gaan. Maar de vrouwtjes van tegenwoordig laten zich alleen nog maar inpalmen door slanke en gespierde Adonissen. Mijn tijd - de tijd van de echte galanterie, van de sjieke Casanova's - is afgelopen.

(Bavo op via linkerkant. Hij trekt Minnie aan de hand het podium op.)

MINNIE : 't Mag niet te lang duren, hoor. Mijn madame slaapt hooguit twintig minuten.

BAVO : Dat komt in orde, Minnietje. *(Gaat met haar in de uiterst rechtse hoek staan en kust haar hartstochtelijk. Het koppel maakt aanstalten om elkaar uit te kleden.)*

VICTOR : Moeten wij applaudisseren als 't gedaan is?

BAVO : Nee, nee, dat is niet nodig. *(Richt zich terug tot Minnie en wil doorgaan.)*

VICTOR : Een beetje verderop is een pracht van een grasmatje. *(Wijst naar rechter-arcade.)*

BAVO : 't Zal hier ook wel gaan, mijnheer. *(Richt zich terug tot Minnie en wil doorgaan.)*

MINNIE : Ik zou het toch liever op dat grasmatje proberen.

BAVO : Ja? Allez, kom dan. *(Bavo en Minnie af via rechter-arcade.)*

VICTOR : Dat is nu het type dat bij de vrouwtjes tegenwoordig in trek is, Jules. Jong, knap, slank EN recht voor de raap.

JULES : Misschien zoudt ge zo'n "light"-produkt in dienst kunnen nemen, mijnheer Victor? Gij organiseert zoals gewoonlijk de tuinparty's. Hij verleidt de vrouwtjes en troggelt ze af. En de winst wordt gedeeld.

VICTOR : De jonge mannen van tegenwoordig hebben geen manieren, Jules. Ze zijn niet galant. Ze hebben geen feeling. Die zouden nooit op het juiste ogenblik delikaat naar het financiële aspect kunnen overschakelen.

JULES : Ge zoudt het zo iemand kunnen leren.

VICTOR : *(Lacht.)* Een school voor vrouwenverleiders opstarten. Dat is iets nieuws!

JULES : Dan kunt ge de taaie biefstukken aan uw leerling overlaten en gij neemt het kalfsvlees.

VICTOR : Mmm! Dat is geen slecht gedacht.

JULES : Dan kunt ge rentenieren als ge wilt.

VICTOR : En mijn inkomen gaat er niet op achteruit.

JULES : En uw leven blijft spannend.

VICTOR : Ge hebt gelijk, Jules. In plaats van me met die oude scharminkels uit te sloven, kan ik beter een jonge pion inzetten. Ik leid hem op tot een volmaakte gentleman-oplichter. Hij krijgt de knepen van mijn dertigjarige ervaring en een kleine deelname in de winst. Op de achtergrond trek ik aan de touwtjes en strijk het grootste gedeelte van de winst op. Ik word de peetvader van een machtig oplichtersimperium. En dan mag ik mijn gaine uitlaten.

JULES : Een grandioos idee, mijnheer Victor.

VICTOR : Maar waar vind ik om te beginnen een knappe, slanke, en actieve leerling?

JULES : ...Op het grasmatje?

VICTOR : Gij denkt toch niet dat ik van die brutale snuiter een perfecte gigolo kan maken? Dat is onbegonnen werk, Jules.

JULES : Zijn het niet de zwaarste uitdagingen die het meeste pit in uw leven brengen, mijnheer Victor?

VICTOR : Dat wel. Maar van zo'n stekelvarken een gladde paling maken... Daar begin ik niet aan.

JULES : Zou het geen formidabele kick geven als het moest lukken, mijnheer Victor?

VICTOR : Ja.

JULES : *(Bekijkt Victor vragend.)*

VICTOR : Ik ben Professor Higgins niet. Die kon van een sloor een fair lady maken. Maar ik kan van een boerenpummel geen unfaire gentleman maken. *(Denkt na.)* Ik zal eerst een ingangsexamen afnemen.

JULES : Als hij daarin slaagt, blijft de jongeheer dan hier logeren, mijnheer Victor?

VICTOR : Vanzelfsprekend. Van 's morgens tot 's avonds moet hij ter beschikking zijn. Elk aspect van de dag vereist in mijn vak andere technieken. Hij moet idyllisch leren ontbijten, intiem leren dineren, romantisch leren souperen...

JULES : Zal ik dan de gastenkamer al maar in orde brengen, mijnheer Victor?

(Minnie loopt via rechter-arcade weer af via linker-arcade. Ze kijkt op haar klok en doet in de vlucht haar blouse weer dicht.)

VICTOR : Ik twijfel er sterk aan dat die jongeman in zijn ingangsexamen zal slagen. Maar men kan nooit weten. Ja Jules, maak de gastenkamer al maar in orde.

(Jules af via trap, tegelijkertijd Bavo op via rechterkant.)

VICTOR : In mijn tijd deden wij daar langer over.

BAVO : In uw tijd was 't oorlog. Toen moest er op één stukske vlees lang geknabbeld worden. Maar nu zijn het de quickburger-jaren. Trouwens, dat was het voorgerecht. Er staat nog een air-hostess te wachten.

VICTOR : Dus gij hebt er geen moeite mee om een appetijtelijk menu samen te stellen?

BAVO : Maar vent toch! Hebt ge mij al eens goed bekeken?

VICTOR : Toch wel. En ik vind het zonde dat gij uw energie aan dienstmeisjes en hostessen verspilt, terwijl er baronessen en gravinnen zijn die er heel wat zouden voor over hebben om... uw hamburger te zijn.

BAVO : Wat bedoelt ge daarmee?

VICTOR : Daarmee bedoel ik dat ge het nuttige aan het aangename kunt paren. In plaats van met een duts van een dienstmeisje aan te pappen, zoudt ge bijvoorbeeld een rijke barones kunnen veroveren. Ik kan u verzekeren dat het een grotere kick geeft EN... winstgevend kan zijn. Of zijt gij te onervaren om klasse-dames te verleiden?

BAVO : Ik? Onervaren? Maar vent toch! Ik ben Bavo Bierkens. DE Bavo, die de katjes in het donker knijpt. Hier zie. Mijn nota-boekje. Kijk eens! Minstens vijf per dag.

VICTOR : (*Leest*) Marieke, Sofieke, Trienet... Ik zie geen enkele Diana, of Caroline, of Stephanie... Klasse-dames herkent men in de eerste plaats aan hun naam. De noblesse verafschuwt ordinaire namen.

BAVO : Ik heb nog nooit moeite gedaan om een adellijk vrouwtje aan de haak te slaan. Maar als ik wil, kan ik dat ook.

VICTOR : Ge weet toch waaraan men adellijke dames herkent?

BAVO : Aan hun naam hebt ge daarjuist gezegd.

VICTOR : En aan hun juwelen. Hoe rijker de dame, hoe meer juwelen ze draagt. Echte juwelen. Haar goud is 18-karaats en de flonkering van haar briljanten is zuiver blauw-wit.

BAVO : Veronderstel dat ik zo'n rijk geval aan de haak sla. Hoe zit daar volgens u dan winst in?

VICTOR : Die knepen wil ik u leren als ge mij het bewijs levert dat ge in staat zijt om een rijke dame te veroveren.

BAVO : Maar vent toch! Gij hebt precies nog altijd niet in de mot dat ik een onweerstaanbaar charmante kerel ben. Ik heb bij de Chippendales gewerkt, zulle! Ik zal u eens wat laten zien. Ik ga eventjes dansen. En binnen de tien minuten sta ik hier terug.... mét een rijke teef rond mijn nek. (*Af via linker-arcade. Tegelijkertijd Jules op.*)

JULES : En, mijnheer Victor? Voldoet de jongeheer aan uw eisen?

VICTOR : Hij is zijn ingangsexamen gaan afleggen. Binnen de tien minuten komt hij terug met rond zijn nek een rijke.... (*afkeurend*) teef! Godnogaantoe, Jules! Waar ben ik aan begonnen! Die jonge soort van tegenwoordig bezit niet de minste fijngevoeligheid. Zelfs aan het taalgebruik moet geschaafd worden.

JULES : Als hij nu al perfekt was, had hij geen opleiding nodig, mijnheer Victor. En dan zou hij uw concurrent zijn, in plaats van uw leerling.

VICTOR : Zo had ik het nog niet bekeken.

JULES : En als hij in staat is om binnen de tien minuten een gefortuneerde dame te veroveren, heeft hij toch talent?

VICTOR : Misschien wel. Het hangt er van af hoe hij haar aanpakt. Als ik moest kunnen zien hoe hij de beginfase aanpakt, zou ik direkt kunnen zeggen of hij talent heeft of niet. *(Denkt na en kijkt rond.)* Als hij terugkomt, zou ik hem daar, van achter die haag kunnen observeren. *(Wijst haag voor rechtergevel aan.)*

JULES : Zal ik er een stoel zetten, mijnheer Victor?

VICTOR : Jules! Ge weet dat ik peep-shows ordinair vind.

JULES : Verwacht U van mij dat ik meekijk, of zal ik me discreet terugtrekken, mijnheer Victor?

VICTOR : Kom maar mee kijken, Jules. Want als ik straks beweert dat die jongen niet op te leiden is, zoudt ge mijn woorden nog in twijfel kunnen trekken.

(Victor en Jules verbergen zich achter de haag. Bavo en Antoinette dansend op. Ze dansen een disco, kijken elkaar voortdurend in de ogen en zingen de tekst mee. Muziek stopt.)

BAVO : Wij kunnen nogal eens dansen, he? Hoe heet gij eigenlijk?

ANTOINETTE : *(Spreekt met Franse tongval)* Ikke heet Antoin...nette.

BAVO : Antoinette? Dat is een aparte naam. Meestal heten de meisjes hier Marie, of Sofie of Trinet. Zijt gij van adel misschien?

ANTOINETTE : Oui. Mon papa is een duc.

BAVO : Een duc? Familie van Donald Duck?

ANTOINETTE : Non. Een duc is... een hertog, chéri, een edelman.

BAVO : Gij zijt juist wat ik nodig heb, Antoinette. Van een meisje zoals gij droom ik al jaren. Een knappe griet, met een ferme achtergrond. Ook al is uw voorgrond (*Gebaart dat hij het heeft over de borstwelving.*) niet zo indrukwekkend als uw familiale achtergrond...

ANTOINETTE : Ah? Gij zoekt tiet?... Ikke heb geen tiet. Ikke ben travestiet. (*Schuurt verleidelijk tegen Bavo aan.*)

(Van achter de haag komen een verbaasde Victor en lachende Jules kijken.)

BAVO : Ochot. In mijn familie hadden wij ook iemand met dat beroep. Of nee. Dat was een jezuïet. Maar dat is nog iets anders, zeker?

(Van achter de haag doet Victor verwoed teken dat Bavo ermee moet ophouden.)

ANTOINETTE : Ik hou van mannen.

BAVO : Dat treft. Ik hou van vrouwen. En vooral van een Daisieke Duck. Kwaak, kwaak, kwaak, kwaak...

(Bootst voortdurend eendengeluid na, terwijl hij Antoinette speels kietelt. Antoinette giechelt en kirt. Op de achtergrond geeft Victor orders aan Jules. Jules gaat naar Bavo en Antoinette. Victor blijft rechtop achter de haag staan.)

JULES : Neem me niet kwalijk, mijnheer, maar uw leraar Nederlands laat weten dat hij al een uur op u zit te wachten.

BAVO : Mijn leraar Nederlands?

JULES : Ja, mijnheer, uw leraar Nederlands. (*Knikt in de richting van Victor.*)